

NÚM. 64 • ANY XVI • JULIOL 2000

Butlletí dels Luïsos

Exposició de Manualitats. Juny del 2000.

**CENTRE
PARROQUIAL
D'HORTA**

MEMBRE DE LA COORDINADORA D'ENTITATS D'HORTA

Feliu i Codina, 7 i 9

08031 Barcelona

Tel. 93 427 73 27

e-mail: lluisos@telepolis.com
<http://club.telepolis.com/lluisos>

Festes de Sant Lluís 2000

Un any més hem celebrat les nostres festes de Sant Lluís, patró del Centre Parroquial d'Horta, "Els Lluïsos".

Amb aquest motiu, hem fet diversos actes en els quals han participat molts socis, cosa que ha donat a l'Entitat un aire de convivència diferent del d'altres ocasions.

Moltes seccions de la casa, aprofitant l'avinentsa que també és final de curs, han fet actes que s'han afegit a la celebració. Al mateix temps, un bon nombre de socis de diferents seccions s'han reunit com cada any per obsequiar-nos amb una representació teatral. En la d'enguany hi havia representades gairebé totes les seccions i totes les generacions, des de les més veteranes fins a les més criatures. Creiem que això és bo: que, almenys un o dos cops l'any, fem un acte festiu junts.

Des d'aquí aprofitem per encoratjar-vos i agrair-vos a tots els que heu fet l'esforç de participar-hi, ja que moltes vegades ha interferit en les vostres obligacions. Hi ha qui té feina per fer, exàmens per passar, família per atendre, o d'altres compromisos, i, durant uns dies, s'ho ha de combinar per compartir amb els companys la preparació d'una exposició, d'una obra teatral, d'una festa al carrer, etc., en benefici del Centre, per tal de contribuir a les nostres Festes Patronals.

Però hi ha altres actes que també són comunitaris —com, per exemple, la missa en honor del Sant, i els "pa amb tomàquet"—, en els quals trobem a faltar molts socis que podrien, amb la seva presència, donar-hi més relleu.

De tota manera, sempre hi ha el grup

de socis fidels que es retroben i que aprofiten l'ocasió per a compartir, com en altres temps, una estona amb la família dels Lluïsos d'Horta.

A tots, moltes gràcies per tot; per retrobar-nos, un any més, per contribuir, amb el vostre esforç i amb la vostra presència, a fer que tots els actes que s'han organitzat hagin estat, com sempre, la continuïtat i la renovació del nostre Centre.

Aprofitem l'ocasió per desitjar-vos que tingueu unes bones vacances, i que "carregueu les piles" perquè el proper curs sigui tan bo o millor que aquest.

Cordialment, en nom de la Junta Directiva,

Daniel Comas i Güell

SANT LLUÍS

Oh! benigne sant Lluís,
patró de la juvenesa:
com t'ho faries avui
per curar la indiferència
d'aquest món desballestat,
dels homes d'aquesta terra?

Retorna'ns la fe dels pares,
infony als cors la impaciència
d'acostar-nos al Suprem,
de no fer-li més la guerra,
de pregar-li de debò:
"Vingui a nós el vostre Regne".

Dora Serra

Festes a casa i al carrer

El diumenge 4 de juny d'aquest any 2000, els socis actius dels Lluïsos d'Horta vàrem començar festes extres. La sortida al carrer ens l'explica amb pèls i senyals en Pere Solé i Serra, a la secció o vocalia d'**Animació Infantil**. (Aquests de la VAI porten una marxa que ja, ja!) (Llegiu les pàgines 5 i 6 d'aquest BUTLLETÍ.)

La secció **Fotogràfica** no es queda curta. Del concurs nacional de diapositives, podem llegir-ne el veredict i els noms dels guanyadors a la pàg. 19 d'aquest mateix BUTLLETÍ.

De les **Excursions** fetes darrerament també en podem llegir un resum en la secció corresponent. (Pàgines 9 i 10.)

Festa al carrer.— Foto de Jaume Puig

Diuenge dia 18. — Sardanes, repartiment de premis de la **Fotogràfica**, continuació de l'exposició de **Manualitats**, inaugurada el dissabte (què tenen aquestes dones que treballen tant i tan bé!) (Vegeu la foto de la portada d'aquest BUTLLETÍ.) A l'hora convinguda, el dinar de socis i, després, repetició de la comèdia **La Revetlla**. (Vegeu les pàgs. 16 i 17.) Un dia rodó!

Dimecres dia 21, festa del Patró. — A les vuit del vespre, celebració d'una Missa en honor de sant Lluís Gonçaga i en recordança de totes aquelles persones socis i sòcies d'aquesta casa que ens han precedit. També preguem per tots nosaltres que estem

continuant la tradició començada fa 134 anys. Estimem aquesta Entitat i volem que no es perdin els valors humans i espirituals que sempre ens han unit.

En acabada la missa, ens traslladem al local social per gaudir del vídeo de Miquel Boleda i Enric Soldevila "Monuments i escultures barcelonines", un reportatge

dedicat al Parc de la Ciutadella, el qual ens fa adonar de la molta riquesa escultòrica que tenim al nostre abast i que ens passa desapercebuda a la majoria de ciutadans. Trobem que és una tasca molt bonica la que ha emprès l'amic Miquel Boleda amb aquests reportatges, que esperem que tinguin llarga continuïtat.

El **sopar de germanor** ha estat força animat, però... (sempre trobem però!) hi faltava joventut. Si us plau! No deixeu sols els "carrosses"! Us necessitem!

Tota la setmana han estat força visitades les exposicions de les seccions de **Manualitats** i de **Fotografia** (per grans, joves i petits!)

Festa al carrer.— Foto de Jaume Puig

Festa al carrer.— Foto de Jaume Puig

Acabada la setmana, el diumenge dia 25, és moment de plegar veles, endreçar sales i preparar-se per al llarg descans de l'estiu.

Esperem retrobar-nos a primers de setembre per acabar d'endreçar les celebracions de la Festa Major d'Horta.

Que passeu tots unes bones vacances!

Dora Serra

Taller de contes

Dissabte 1 d'abril del 2000

A les sis de la tarda del dissabte 1 d'abril, els de la Vocàlia d'Animació Infantil ens disposem a iniciar una nova activitat per als més menuts de la casa. Es tracta d'un taller de contes. (Curiosament, una important ONG ens imita i decideix fer, el mateix dia, la mateixa activitat a la plaça Catalunya.)

Nosaltres, però, amb pocs menuts, ens disposem a passar la tarda de la millor manera possible, i fem de la sala de Tennis Taula una petita biblioteca amb contes que hem dut i alguns que ens han deixat els del Centre Matas i Ramis. Moltes gràcies des d'aquesta pàgina.

Un cop acabat el berenar, el primer voluntari de la tarda, comença a llegir un conte assegut a la cadira i envoltat de tots els menuts, que l'escolten bocabadats. Al finalitzar, informem que ha vingut un Follet, que ens explica el conte d'un Follet amic seu que es diu Rumpendinsqui i les barrabasades que fa a una pobra filadora. En acabar, la voluntària més gran ens explica un parell de contes. Així, va passant la tarda tot jugant, llegint i explicant contes. Als volts de les vuit, donem per acabada l'activitat. Esperem que hagi estat del gust dels menuts.

Agraïm la col·laboració de l'Àngel, amic i cunyat de la Vocàlia, la Marta i la Montse del Grup Escènic, de la Dora Serra, àvia i periodista d'aquest BUTLLETÍ, i del Jesús, treballador incansable, així com la de totes les persones que ens recolzen i animen en tots els actes que tan victoriosament duem a terme els de la Vocàlia.

Ludoteca

Dissabte 13 de maig del 2000

El passat dissabte 13 de maig, a les sis de la tarda, els incombustibles de la Voca-

lia d'Animació Infantil iniciem una altra activitat de cara als menuts de la casa. En aquest cas, es tracta d'una ludoteca.

Després d'omplir la sala del Tennis de Taula amb les joguines que ens han deixat els del C.C. Matas i Ramis i les que la Núria i la Mercè han portat, els petitons s'instal·len còmodament i comencen a jugar i berenar. Hi ha tantes coses, que no saben per on començar: la fireta, la cuineta, el garatget, el trenet, etc. Van passant les hores i la sala retrona amb les rialles dels menuts i els grans. En definitiva, uns dinou nens/es que tindran un bonic record d'una de tantes tardes de dissabte que corren per aquest any.

Donem una vegada més les gràcies a totes les persones que ens ajuden desinteressadament, ja que sense elles la Vocàlia d'Animació Infantil seria una altra cosa.

Festa al Carrer

Dissabte 3 de juny del 2000

El passat dissabte dia 3 de juny, els de la VAI ens vàrem llançar al carrer. Sí, sí, tal com ho llegiu. Amb els permisos oportuns, a les tres de la tarda, els senyors Christian Arbós i Pere Solé i Serra procedirem, davant les indicacions de l'escassa dotació de la Guardia Urbana, a tallar el carrer Feliu i Codina des d'Eduard Toda fins a Chapí.

Tot seguit, els operaris contractats pel districte ens muntan la tarima i comencem a engalanar el carrer. El grup d'animació ja ha arribat i comencen a muntar. Passen uns minuts de les cinc de la tarda i acabem de preparar-ho tot. Com sempre, anem amb l'ai al cor.

A poc a poc, el carrer es va omplint de criatures i pares, els de l'esplai Tonxue de la Salle Horta han vingut tots. La Mercè seu en una taula i rodejada de criatures. Comença els tallers que tenim preparats. Finalment

hem trobat una utilitat al cartonets del paper de wàter: en fem titelles, prismàtics i altres coses que no sé pas què són. Els del Tennis Taula ja fa estona que juguen i els del Peona i Peó comencen les simultànies d'escacs. Hi tenim tres campiones de Catalunya jugant contra qui vulgui arriscar-se.

El Grup Escènic no paren de pintar criatures i arriba l'hora que ballin els menuts de l'Esbart Folkloric, i que bonics que queden dalt de la tarima! Acabades les danses tornem a posar música. El compacte de TV3 arrasa: és l'únic que accepta l'aparell. A base d'insistir, aconseguim entrar el *Rei Lleó*.

Festa al carrer.— Foto de Jaume Puig

Les hores van passant i la **xocolata** s'està escalfant; tota la junta en pes la va remenant.

Els del Grup fotogràfic surten a fer la tertúlia al carrer mentre l'Anna i la Núria dibuixen, amb tot de criatures, en els papers d'embalar que hem posat a terra. Un cop

servida la xocolata (l'any passat en va sobrar i aquest any hem fet curt), el grup d'animació infantil Set de So comença el seu número. A mitja actuació, els de l'esplai han de marxar, ja són les vuit del vespre passades. Al final, prop de les nou, la festa s'acaba i comencem a recollir. Alguna partida d'escacs encara dura i mentre uns juguen els altres pleguen. Per anar més ràpids, demanem a la secció de cartes un cop de mà.

Als volts de dos quarts de deu, arriba el camió de la tarima i comencen a desmuntar-la. Aquí s'acaba, per què no dir-ho, l'últim èxit clamorós de la Vocalia d'Animació Infantil i aquesta vegada, per variar, no tenim gens de modèstia i ens atorguem una medalla com una catedral.

Ah! Us informem que en Marcos ens està fent un logotip propi. Quant el tinguem fet, ja us el mostrarem. Tot esperant la Festa Major d'Horta 2000 i l'inici del curs que ve, ens acomiadem de vosaltres atentament.

Properes activitats

9 setembre, Festa Major d'Horta 2000, taller de maquillatge, berenar i participació al Cercavila.

22 octubre, Dreams Teatre, *La Princesa i el Pèsol*.

19 novembre, teatre Arca, *El Llibre de la Selva*.

17 desembre, titelles el Forat del Niu, *l'Estel de Nadal*.

27/28 desembre, Tió 2000.

14/28 gener 2001, Catacrac Teatre, *La Ventafocs*.

11/25 febrer 2001, sessió de titelles/pallassos.

11/25 març 2001, sessió de titelles/pallassos.

8/22 abril 2001, Cia. l'Ensumanassos, *La Llegenda de Sant Jordi*.

2/9/16 juny 2001, festa al carrer.

A part de les diferents activitats puntuals que duem a terme cada any.

Pere Solé i Serra
Vocal d'Animació Infantil

Quarta Mostra d'Entitats del Districte

Aquesta Mostra d'Entitats d'enguany —durant els dies 26, 27 i 28 de maig del 2000— va ser la quarta que es va fer —com les tres primeres, a la Clota, a la flamant avinguda del Cardenal Vidal i Barraquer— amb la participació de moltes associacions de les barriades d'Horta, del Guinardó, del Carmel, de la Teixonera, de Sant Genís dels Agudells, etc.

El nostre Centre hi feu acte de presència com una de les entitats més antigues del barri hortenc.

Creiem que la decisió de fer la Mostra cada dos anys a partir d'ara és encertada i possiblement despertarà més interès per part dels visitants.

Quant a la participació de les seccions dels Luïsos d'Horta als actes puntuals de la Mostra, va ser digne, sobretot els del grup de teatre l'Auca, que van estar bé.

Els de la secció d'escacs Peona i Peó van participar amb els de la secció d'escacs de l'Ateu Hortenc, amb diferents partides de cara al públic.

De l'Esbart Folkloric, probablement a causa de la seva participació a Platja d'Aro, només van ballar els del Grup Infantil. Creiem que van estar discrets. Possiblement, el nombre de danses hauria hagut de ser

més extens i de qualitat.

Pel que fa al plafó de què va disposar el Centre Parroquial, amb la participació de les seccions, cal dir que, malgrat que es va sol·licitar fotos i informació, només l'Esbart i l'Auca van enviar algunes fotografies a temps. I que, sobre la marxa, van fer-ho els de l'Animació Infantil, i, a última hora, els d'Escacs.

Els que van fer acte de presència van ser els de sempre...

Daniel Comas i Güell

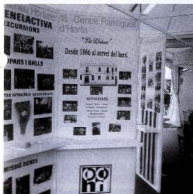

Peona i Peó

Luïsos d'Horta

Centre Parroquial d'Horta

La feina feta i la feina per fer

El passat 14 de maig, diumenge, els grups Preparatiu, Infantil, Juvenil i Cos de Dansa de l'Esbart Folkloric d'Horta van actuar en la Festa del Carrer Tajo organitzada per la Unió de botiguers El Cor d'Horta. (Vegeu la fotografia d'aquesta pàgina.) L'actuació fou compartida amb la Coral d'Horta i amb el grup de dansaires del Foment Hortenc.

Seguint en la línia de col·laborar en totes les activitats del barri, donant a conèixer el Folklore Català, el nostre grup Preparatori actuà també en la Festa del carrer Feliu i Codina, davant del Centre Parroquial d'Horta. (Vegeu la fotografia de la pàg. 3.)

Com és habitual, el dia 4 de juny, diumenge, hi hagué el Festival de Fi de Curs. Poguérem veure un nou estil de presentar aquest Festival, contant amb la inestimable col·laboració del matrimoni Bayès-Bonany. Els diferents balls seguien l'argumentació d'una festa major. Al fons, a tall de decorat, un campanar d'Horta realitzat per Xavier Fàbregas.

14 maig 2000.— Festa del Cor d'Horta.

El cap de setmana del dissabte 27 i diumenge 28 de maig, l'Esbart Folkloric d'Horta organitzà el III Festival Internacional de Platja d'Aro, amb la participació de grups dansaires de Portugal, Rússia, Holanda, Menorca, Itàlia, Astúries, Populàrium de Barcelona i el nostre Esbart mateix.

El departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, al sopar de gala, proposà ser membre oficial patrocinador del certamen.

Des d'aquí donem l'enhorabona i manifestem el nostre agraïment a tot l'equip de persones de l'Esbart que va col·laborar en el projecte, i, principalment, a l'Elisabet Capdevila.

El dia 17 de juny del 2000, els grups Preparatori i Infantil actuaren al Casal d'Avís del carrer Santa Otilia.

Finalment, diguem que l'Esbart ha estat seleccionat, "a nivell nacional", per participar en el *Festival de Folklore d'Enfants de l'Union Européenne* que, aquest any, se celebrarà del 6 al 12 de juliol a Ste-Gemme-sur-Loire-Angers. Hi haurà grups dansaires de dotze països europeus.

Els nostres nens, tant del Juvenil com de l'Infantil, estan entusiasmats amb el viatge que faran i amb la setmana de convivència amb famílies franceses que tindran. Fins i tot tindran classes de francès per tal d'anar ben preparats per entendre's amb tothom.

Des d'aquí, gràcies a l'Àngel i al Joan. I ja us ho explicarem tot quan tornem.

Francesc Penalba i Pi

A Camprodon i Molló

Sí; ja sabem que la primavera és el temps més bonic de l'any. Les flors, els dies amb més hores de claror, però és una mica capgirada, avui baixen les temperatures, demà exclamem "quina calor!" Si avui fa sol i demà plou, ja ve allò que es diu: "Justament avui que estreno sabates, que estreno vestit, que rento la roba..." Mai plou a gust de tothom.

Aquesta nit quan he sentit tronar i ploure, he pensat: "Justament demà que anirem amb el Centre Parroquial a Camprodon, per fer l'última excursió d'aquest curs... Quina àstima!"

Al matí hem sortit d'Horta. Està ennuvolat. Portem paraigua i, per si allà fa una mica de fresca, anem previnguts amb roba. Si tenim calor, ja ens traurem la que ens faci nosa. Pel camí sí que ens ha plogut, però quan hem arribat a Camprodon, el temps ja havia canviat una mica.

Hem visitat un museu: el d'autòmats. Quina cosa més bonica i més ben ideada! Ens han explicat tots els detalls d'aquesta meravella. En una paraula: representa el poble i els costums de la vida de Camprodon bastants anys enrera. És digna d'anar-hi a fer una visita.

Després hem fet un petit recorregut pel poble. Hem visitat l'església de Santa Maria, la del Carme i la de Sant Pere.

Allà on hi ha senyores, hi ha compres. Que si galetes, que si embotits. En fi, hi ha tantes coses per adquirir, que hem acabat tots amb les mans plenes de bosses. Semblava que vinguéssim d'Andorra.

Bé, acabada la visita, fem camí cap a Molló per anar-hi a dinar. Aquest s'ha fet amb gran harmonia i la senyora Carme ens ha dirigit unes paraules, sobretot d'agraïment per a les persones que, amb la seva voluntat, fan que el Centre Parroquial d'Horta pugui tenir aquestes classes de Manualitats.

Esperant que amb salut ens retrobem el proper curs 2000-2001... Fins a sempre!
P.D.— On anirem l'any que ve?

Pilar Martí

Al país dels càtars / Pasqua remullada

Ja tenim la maleta a punt per sortir el dissabte 10 de juny de l'any 2000, per passar aquesta Pasqua recorrent el camí dels càtars. Ai! Però l'home del temps ens diu que venen pluges i que baixaran les temperatures! A corre-cuita fem un repàs de la maleta i ja ens teniu canviant coses.

Sortim a les sis d'Horta —després d'una nit de concert de vent i de pluja— i, tal com anem fent camí, més aigua, però seguim.

Fem una parada per esmorzar i, més tard, una altra per... Però tot està tancat.

Arribem a Puivert. Ens hi espera un cotxe per portar-nos a visitar un castell, car l'autocar no hi port arribar. Sí, sí... els més valents hi va anar, però els que no n'èrem tant ens quedàrem a l'autocar veient com el vent els girava els paraigües...

Continuem el camí i arribem a Montsegur. Aquí tampoc farem la visita: vent, pluja

i boira. No veiem res. Ens quedem asseguts a l'autocar i la guia ens fa l'explicació del castell.

Fem una parada per dinar. Tots teniem força gana... El dinar va ser molt bo. I "històric". Com que plovia, no van poder anar a l'hort a collir més escaroles, però, com que van veure que anàvem molt agermanats, d'una fulla van fer-ne un bocí per cada plat. D'olives, sols en tenien una: la de la vergonya. La van posar en un plat i la taparen amb el trosset d'escarola. Es van pensar que ningú no se n'adonaria. Això va ser motiu per riure una estona.

Tornem a fer camí, sempre acompanyats de la pluja. Sort que el paisatge era molt bonic. Els camps ja no tenien més set. Semblaven camps d'arròs. El bosc de la muntanya, negre, és preciós. Bé, ja arribem a Castres. Aquí tenim l'hotel. En telefonar a les famílies per dir que hem arribat bé, ens assabentem de les barbaritats que l'aigua ha fet a Catalunya. Després de sopar, ja és una mica tard, anem a descansar.

El diumenge 11 de juny, també ens lleuem ben d'hora. Sortim puntuals, anem a Albi, hi visitem la basílica de Santa Cecília. Quan hi entres, quedes meravellat per la seva arquitectura —és una filigrana gòtica— hi ha una barreja d'estils, romànic, gòtic i també té algunes parets amb pintures que es conserven de quan hi van ser els Ortodoxes. Una gran riquesa d'art. La part de fora té més aspecte d'una fortalesa que no d'una basílica.

Després visitem el museu de Toulouse-Latrec. És bastant gran. En sortir-ne, vam anar a veure el "pont vell". El riu portava molta aigua. Entre el vent i la pluja que no ens deixava, no era gaire agradable passejar, però tots a veure el pont. Tot d'una, ja voleia un paraigua, fent uns grans saltirons. Ens recordava la *Mary Poppins*. Va venir ben just que no anés a caure al riu.

Després, a dinar. A la tarda, un recorregut per veure cases, una plaça, un monument. El termòmetre marcava, a les cinc de la tarda, 10 graus de temperatura. Una mica fresquets, sí que n'estàvem. Però això no ens privà d'anar a oir missa. Per cert, en saber que érem catalans, ens van atendre molt bé. El mossèn ens va saludar. Havia estat a Barcelona durant les Olimpíades del 92. En començar la missa, es va dirigir al francesos per a dir-los que érem catalans de Barcelona. Segons ell, coneix la Sagrada Família i la Pedrera. Nosaltres fèiem el que podiem per seguir els cants que cantaven ells. En sortir de missa, tornem a obrir el paraigua.

Dilluns 12 de juny, a les vuit en punt, sortim de Castres per anar a Carcassona. El camí és molt distret i, de moment, no ens plou. Aquí visitem el castell de la *ciutat de Carcassona*. El guia ens n'explica la història, però, fillets, no hi ha cap vidre a les finestres, tot són forats, per defensar-se de

l'enemic, us asseguro que de ventilats ja n'estàvem. El castell té dues muralles. Després d'un recorregut per veure una mica el poble, que és allí mateix.

A la tarda anem a Narbona a visitar l'abadia de Fontfreda que havia pertangut als cistercencs. Una senyora ens va fer un llarg historial del monestir de l'Orde del Cister. Ara pertany a una persona que el va comprar; només serveix de museu, però no ha res, però sí una gran obra. Té un petit jardí que conté 3.000 rosers de diferents classes. La història del monestir és llarga per explicar-la.

Acabada la visita, empenem la tornada a casa. El camí és llarg, però no se'n ha fet gens pesat. Hem rigut una bona estona explicant algun acudit i alguna anècdota. Hem arribat bé i fent bona cara al mal temps.

Pilar Martí

Núria Solé i Serra

Sòcia núm. 68 dels Lluïsos d'Horta / Nascuda el dia 26 de maig del 1956

La Núria és la que fa quatre de les filles de la nissaga de Ferran Solé. Diu que va néixer un dissabte al migdia però que no se'n recorda gens. Segons li conten, la seva germana Roser, que tenia sis anys acabats de complir feia quatre dies, estava molt preocupada pensant que la novinguda fos castellana i no catalana com tota la família. Va sortir catalana!

NURI.— Vaig començar l'escola als quatre anys, a les Dominiques del carrer Chapí. De primer, m'hi acompanyaven les germanes grans; en córrer el temps, ja hi anava pel meu compte, amb les veïnes de la meua edat, la Montserrat Aragall i la Luisita Soler. Moltes tardes, trucàvem a can Castellet, al capdavant del carrer Salses, per demanar roses, que regalàvem a la mestra, l'Anna Guinjoan, que vivia enfront mateix d'aquella casa, cosa que no sabíem en principi. Quan tenia sis anys, vaig viure una experiència escolar molt dura. Era la festa de la Candelera, el dissabte de l'any 1963. Havíem anat a escola a la tarda, unes quantes voluntàries. A les cinc, hora de plegar, començava a nevar. Em vaig quedar endarrera buscant el meu impermeable. Les monges van tancar les grosses portes i van marxar cap a la casa de Campoamor, sense adonar-se que jo era dintre. Em vaig espantar molt. De primer plorava, després vaig anar rumiant una solució i tranquil·litzant-me, convençuda que em vindrien a deslliurar quan em trobessin a faltar. Vaig obrir una finestra i cridava la tieta Quimeta amb

totes les meves forces, que és la que vivia més a prop de l'escola. M'acompanyava a tocs de la campaneta de la professora. La

Any 1972.— RIMPA, equip de bàsquet, a les ordres de Jordi Valverde.

tieta, però, no podia pas sentir-me perquè era a la botiga, la merceria que hi havia on ara hi ha el supermercat. La campaneta es va desmanegar i me'n va caure un fou difícil... Vaig recordar que a l'escola hi ha via telèfon i jo sabia tres números de memòria: el de casa, el dels avis Solé i el de la meua companya Luisita. Trobar el telèfon fou difícil. Calia pujar al pis de dalt on jo mai no havia estat. S'anava fent fosc. El telèfon era penjat a una paret, alt. Necessitava una cadira. On trobar-la? Entrar a una classe i

tieta, però, no podia pas sentir-me perquè era a la botiga, la merceria que hi havia on ara hi ha el supermercat. La campaneta es va desmanegar i me'n va caure un fou difícil... Vaig recordar que a l'escola hi ha via telèfon i jo sabia tres números de memòria: el de casa, el dels avis Solé i el de la meua companya Luisita. Trobar el telèfon fou difícil. Calia pujar al pis de dalt on jo mai no havia estat. S'anava fent fosc. El telèfon era penjat a una paret, alt. Necessitava una cadira. On trobar-la? Entrar a una classe i

Setembre 1977.— Marta Gispert, Roser Solé, Montserrat Vega, Pere Torelló (entrenador), Nuri Solé, Neus Garriga i Neus Llorca.

arrossegat-la... Als dos primers números, no em respongué ningú. A la fi, la mare de la Luisita em contestà!... El rescat estava en marxa!... Al cap d'una estona que a mi em semblà una eternitat, s'obrien les portes i les meves germanes Carme i Tilde m'abraçaven. Dues monges em contemplaven astorades. Per últim, aparegué mig ranquejant, la Madre Ramona!... S'havia acabat el malson!

DORA.— Canviaves d'escola, més endavant?

NURI.— Quan he de fer el batxillerat, passo a les Dominiques de Campoamor.

DORA.— Va, explica'ns més anècdotes de la teva vida escolar.

NURI.— Apart d'estudiar, tenia temps per jugar i fer esport. Sempre m'ha agradat l'esport i la gimnàstica. Reconec que era molt àgil. Sempre estava a punt de fer la vertical. Pujava el carrer Salses fent la roda. Anava amb patins per casa i pel carrer. Jugava a pilota en jocs individuals. Recordo que cantava, tot jugant: "Te, chocolate, café. ¿Qué me da usted?... (?)... La caracolilla, viva Sevilla..." Saltava a "gomes". Feia aguantar-les als meus germans, en Xavier

i en Lluís. Mai no parava. A l'escola, les companyes no volien jugar amb mi pel fet que mai no parava. Era el "number one" de les gomes!

DORA.— Quan comences a fer esport, en equip?

NURI.— Als tretze anys formo part de l'equip de bàsquet de l'escola, amb permís de les monges, que no els agradava gens que juguéssim a jocs "masculins" com futbol, parar i matar, cavall fort aguanta't fort... Començàvem els entrenaments a les vuit del matí, abans de les classes. Saltàvem

la paret del pati, perquè la porta era tançada encara. No teníem entrenador, fins anys més tard, quan fèiem cinquè de batxillerat, que en fou en Jordi Valverde. Apart del bàsquet, vàrem tenir una magnífica professora de gimnàstica tot una temporada, el curs 70-71 que ens va entrenar molt bé i que va aconseguir que es fes una inversió en equipaments esportius, dels quals jo en vaig gaudir molt i que d'altres alumnes n'hauran gaudit també. Tres o quatre del nostre equip escolar vàrem formar part de l'equip de la Unió Esportiva d'Horta. Jo vaig jugar fins la temporada 82-83, que ja era casada.

DORA.— També jugàreu com a equip del Centre Parroquial d'Horta?

NURI.— Sí, però només va funcionar una temporada, el 1974. Aquest equip el va formar la Neus Llorca i l'entrenador era en Joan Vilà. El formàvem: Neus Llorca, Neus Garriga, Montse Aragall, Elena Matute, Dolors Pérez, Núria Serra, jo, Núria Solé... i algunes altres encara.

DORA.— I futbol?

NURI.— Per fi futbol sala! Organitzàrem un equip que jugàvem de tant en tant a les 24 Hores de l'Esport d'Horta que se cele-

brava amb molt d'èxit, cada any, el mes de setembre, al pati del Cau. Més tard vaig formar part de l'equip organitzador, juntament amb els germans Miquel i Neus Garriga, l'Ester Sust, en Josep M. Prat, les bessones Bernal, en Joan Vinyes i l'Alemany.

DORA.— *Ja recordo aquell rebombori de gent durant 24 hores, sense descans!*

NURI.— Van durar molts anys aquelles competicions! Era tot un espectacle. Venia gent de tots els barris de Barcelona. Em sembla que començaren cap a l'any 1971 i van durar quasi fins als anys 80. Jo ja era casada i encara hi jugava. Recordo que tota a colla de l'equip venia a dormir a casa, a estones. L'equip de futbol ens dèiem Com Tu. Havíem tingut, com a entrenadors de futbol sala: en Pere Torelló, en Pito Vidal, i l'Albert Garcia, quan ja érem un equip federat.

DORA.— *Aclareix-me això d'equip federat.*

NURI.— Cap a l'any 1981, quan jugàvem a futbol sala amb tota serietat, vam aconseguir gràcies a l'Albert Garcia i a l'empenta de jugadores i entrenadors, que la Federació Catalana de futbol, creés els campionats oficials de futbol-sala femení. Abans només n'hi havia de masculins. Per fi aconseguíem la igualtat! Els tres equips fundadors van ser el CPH, el Teià i el Vilanova i la Geltrú.

DORA.— *Bona jugada!*

NURI.— Vaig plegar definitivament quan estava esperant el naixement de la meva segona filla, la Laura.

DORA.— *Hem fet un bon repàs a la teva vida esportiva. Ara ens podries parlar d'algun altre tema, perquè has estat una persona molt "moguda" i activitats no te n'han faltat!*

NURI.— Als set anys vaig entrar a l'Escoltisme, com a daina. Vaig plegar als vint anys complets, havent passat per totes les branques.

DORA.— *Quines bran-*

ques?

NURI.— L'escoltisme es divideix en branques, segons l'edat. De primer, daines, després noies guies (en els meus temps anàvem separats nois i noies, ara no); de més grans, passem al grup de caravel·les i pioners, ja mixt. Vaig portar llobatons els últims anys.

DORA.— *Totes aquestes activitats estaven, en certa manera, vinculades als Lluïsos.*

NURI.— Sí. La majoria de gent fèiem vida de Lluïsos. Per descomptat, jo del tot. Cada diumenge al cinema o al teatre, el que fos. Vaig començar a sortir a La Passió abans dels dos anys. També als Pastorets. De més grandeta vaig fer teatre, de primer amb els infantils, més tard en el grup juvenil que representàrem una colla d'obres molt maques a les ordres de la nostra directora Dora Serra. Més que un grup de teatre érem una colla d'amics de debò que, malauradament, el temps i les circumstàncies ens han anat separant físicament, però no en el record. Em sembla que, actualment, aquí a Horta només hi som en Toni Nerín i jo. També vaig actuar a les ordres de l'Armand Calafell que començava a fer de director quan li deixaven escenari.

Agost 1999.— La Nuri, el marit i les filles.

DORA.— *És cert que en aquella època, les representacions teatrals més importants eren les que representava el Grup d'Estudis Teatrals d'Horta...*

NURI.— En Pep Montanyès n'era el director. El meu somni era poder actuar en aquell grup, però encara havia de créixer, era massa petita. Quan vaig arribar a l'edat, ja no hi havia Grup d'Estudis d'en Pep. És una de les tantes frustracions que arrossego! No sols de les personals, sinó les d'algunes de la nostra generació.

DORA.— *Partà'ns de les frustracions.*

NURI.— Els canvis mundials, històricament, comencen el maig del 1968 a París. Jo tenia dotze anys i em quedava embaïllada escoltant les germanes grans que en parlaven amb entusiasme, semblava que ho visquessin i que intervinguessin en aquelles "mogudes". Va ser el naixement del mite del Beatle, del moviment hippie, del naixement de la Nova Cançó, de la lluita pels nostres drets de país català, les revoltes universitàries arreu del país, etc., etc. Tot això m'entusiasmava i esperava amb delit tenir uns quants anys més per a incorporar-me en algun grup, per participar en "mogudes"... Però quan arribo a l'edat desitjada, tot s'ha acabat: els Beatles se separen, Franco ja és mort i ja hem aconseguit tenir una presidenta de la Generalitat, ja no hi ha lluites universitàries, desapareix el moviment hippie, surten a flor d'aigua els errors i es pacifica l'ambient i el Grup Teatral d'Horta ja no necessita els Lluïsos i ens abandona.

DORA.— *Sort que et queda l'esport!*

NURI.— No és que estigui traumatitzada, ni molt menys! Però suposo que aquesta és la causa que una part de la gent de la meua generació, entre els 40 i els 45 anys, no som representatius dins de la societat. No vam estar al punt concret, a la hora justa.

DORA.— *Saps què en deia en Pere Calders, d'aquesta gent que volia i no podia? "La generació perduda".*

NURI.— Potser és molt fort dir això! Jo dono aquí la meua visió que és compartida per molts dels meus companys d'aquesta edat meua. No voldria però, generalitzar. Pel que fa a mi i als meus companys, som els

parets capdavanters de les associacions de pares d'escoles i instituts per on passen els nostres fills, sempre a punt de lluitar per ells, pels seus drets, per les seves millores. Primer, els fills, i nosaltres, a l'ombra!

DORA.— *No obstant això, vas anar a la Universitat i et vas "mullar" sempre que vas poder.*

NURI.— Sí, però no a fer revolta de la dura, sinó a estudiar. L'any 1973 començo estudis d' psicologia a l'Autònoma de Bellaterra i acabo l'any 1978. Treballava a les tardes a fi de pagar-me els estudis, de "cangur", també de telefonista-recepcionista als estudis de La Voz de España S.A. coneixc tots els artistes dobladors de pel·lícules. Era molt curiós "veure" la veu de John Wayne, de Paul Newman, etc... A partir del 1979 començo a treballar en la meua especialitat d'educació especial. Treballo de monitora i educadora a Montserrat Montero, un any a San Sebastián, el 83, com a psicòloga. El curs 84-85 començo a l'escola especial de l'associació Ginesta, Mare de Déu de Montserrat, al Clot. Ara estic al centre especial de treball d'aquesta associació, a Sant Adrià.

DORA.— *Et queda temps encara per participar en juntes de pares?*

NURI.— Tant l'Albert (el meu marit) com jo sempre hem estat ficats en les associacions de pares de les escoles de les nostres filles; som part de la junta permanent d'AMPA, cosa que ens ocupa el nostre temps de "lleure".

DORA.— *I l'esport, ha quedat oblidat?*

NURI.— Això mai! Les filles fan bàsquet i nosaltres hi som presents. Tots plegats ferr bicicleta, patins, caminades o curses populars. El que sigui.

DORA.— *I els Lluïsos, què?*

NURI.— La meua vinculació als Lluïsos d'Horta ha estat molt gran. El pare, president tants anys! Tota la família actuant d'una manera o altre en la seva vida social! Jo m'hi he sentit sempre com a casa. Actualment, encara que no participi quasi, els Lluïsos continuen essent CASA MEUA.

DORA.— *Bona minyona, la meua filla!*

Dora Serra / Juny del 2000

¡Anda mi madre!

De Juan José Alonso Millán

Dissabte 15 i diumenge 16 d'abril del 2000

El Grup Teatral dels Lluïsos, secció adults, ens ha fet passar una parell d'hores i escaig força divertides.

L'obra de Juan José Alonso Millán tracta temes actuals amb comicitat que tenen un rerefons de tragicomèdia: *Què en fem, dels nostres avis?*

¡Anda mi madre! Sembla una comèdia en tres actes, encara que, realment són tres comèdies d'un acte sobre el mateix tema, tractat des de diferents òptiques: una família pobra, una de nivell mitjà i una d'acabalada o, si més no, que ho aparenta. Sempre hi ha una àvia que fa nosa. Les situacions que es van desenvolupant al llarg de les tres comèdies ens han fet riure i alhora pensar amb amargor perquè poden ser reals, massa reals, per desgràcia!

La colla de nois i noies que han actuat ens han complagut i els hem de felicitar.

Marta Fernández.— La seva caracterització d'àvia, la millor!

Mireia Parés.— El més destacat personatge, el de la nena rica

Montse Emperador.— Una mamà rica molt encertada, el mateix que la esposa de classe mitjana.

Raquel Prat.— La nena súper moderna, bravo!

Santiago Pérez.— Esperem que la seva columna vertebral hagi millorat i el puguem tornar a veure actuar ben aviat.

Guillem Martí.— Té una veu excel·lent, d'aquelles que ajuden a adaptar-se a diferents personatges. Espe-

rem tornar-lo a veure.

Roger Martín.— Potser és qui ha tingut menys feina. No obstant això, no ha desmerescut la seva actuació. Esperem noves trobades.

El grup és jove i topa amb les dificultats que comporten les caracteritzacions. Saben vocalitzar bé (de vegades corren massa) i, sobretot, saben moure's amb "soltura". Els falta veterania, naturalment, però això no s'adquireix si no és amb el córrer dels anys, treballant molt, actuant seguit i esforçant-se al màxim. Confitem que se'n surtin! Avui, el públic s'ho ha passat bé. Tornarem! — D.S.E.

Lisístrata

d'Aristòfanes

Dissabte 6 i diumenge 7 de maig del 2000

El grup juvenil del CPH s'han embarcat en presentar-nos una obra grega que va ser estrenada l'any 411 aC. Pensareu que és una obra «rovellada». Doncs no. El tema és vigent avui dia i les situacions poden ser les mateixes, amb un altre ambient, naturalment.

No sé com era el llenguatge grec d'aquell moment. El que sí sé és el que s'ha emprat en aquesta traducció: un llenguatge vulgar, bast, de molt mal gust. Llèstima tant d'esforç d'aquesta colla de nois i noies en memoritzar tals paraules que degraden la nostra parla.

També he trobat molt exagerat la plasmació d'algunes escenes.

Tota la colla han reeixit en l'ambientació i en el vestuari. Hi ha un bon nombre de futurs comedians, cosa

que ens omple de satisfacció. Els actors del teatre dels Lluïsos no s'acaben.

Però, repeteixo, el llenguatge era molest i inadequat.

Esperem noves representacions on puguem gaudir tots, joves i vells. — **D.S.E.**

Godspell

Diumenge 14 de maig del 2000

El dia 14 de maig, es va representar en el nostre teatre aquest espectacle de caire *hippie* que es va estrenar a la nostra ciutat l'any 1976.

És una escenificació de la vida de Jesús trasladada als nostres dies.

L'equip d'actors, actrius i escenògrafs són un grup de gent, les edats dels quals

oscil·la entre els 17 i 45 anys, pares i fills. Catorze actors, quatre músics i una gran colla d'ajudants que pertanyen al grup de teatre de l'Animació Missionera dels Combonians. Des de l'any 1997 que van fer la primera representació a l'escola comboniana, han actuat per diverses parròquies d'arreu de Catalunya: Berga, Mollerussa, Granollers, Avinyó, Barcelona....

La seva altruista tasca serveix per a catequitzar i també per a recaptar diners per a un projecte missioner d'ajuda al Sudan, projecte anomenat: *Plats i olles per a Raga*.

En aquesta actuació del dia 14 seguida per força públic, es va destinar la meitat de la recaptació per al projecte de la Parròquia per a la Campanya de la Fam, de Mans Unides: 27.000 pessetes. — **D.S.E.**

La revetlla

Dissabte 17 i diumenge 18 de juny del 2000

Dia 17, hora 16 = Comença la «moguda» de gent. Arriben a glopades. La Silvia, la Montse i la Carme tenen feina a maquillar i pentinar grans i petits, dones i homes. Llargues cues. Els rostres van canviant d'aspecte. Vestits i pentinats ens traslladen quaranta anys enrere.

L'escenari i la sala són una alegria de Revetlla de Sant Joan!

La revetlla.— Foto de Pere Solé.

Els artistes més menuts obren uns ulls com taronges! Què passa? On som?

La tensió puja: s'acosta l'hora.

Tres quarts de sis = Baixa el teló. Obren les portes de la sala. Els actors joves acomoden el públic. Dalt de l'escenari, les últimes ordres. Quaranta-set actors i actrius, més divuit operaris, directors i ajudants, s'estan concentrant en la seva tasca.

18 hores ... i una mica més = Comença l'espectacle! Tot rutila bé!

A la mitja part, repartiment de coca i begudes per a tothom, públic, actors i operaris. Això és *el no va més!*

20 hores = Al so d'una rumba, actors i actrius saluden el *Respectable Públic*, que els aplaudeix, entusiasmat. Parlaments de rigor dels organitzadors i de la nostra presi-

La revetilla.— Foto de Pere Solé.

denta, la senyora Carme Oliva. Obsequis als «treballadors» més destacats. Aplaudiments molt especials per a tècnics i per als directors Maria Teresa Campmany (aquesta nena val molt!) i Daniel Comas (l'home dels molts oficis). I vinga coca i refrescos!

Dia 18 = Repetició de la jugada. (Oh, quina pena! Ja s'ha acabat! Ara que ens ho passàvem tan bé!)

Dora Serra

TENNIS DE TAULA

Hem patit però ens hem salvat

Després de derrotar en la penúltima jornada el Club Palma per 4 a 2, i en la darrera el Gimnàstic de Tarragona, també per 4 a 2, hem salvat la categoria de Primera Nacional, gràcies al *goal average* particular amb el club Gimnàstic. Gràcies a això també hem mantingut les categories Segona i Tercera Nacional, ja que, malgrat haver fet una bona temporada, depeníem de l'equip de Primera per a no baixar de categoria.

Les classificacions finals han estat:

Primera Nacional: equips participants: 10; classificació: 8è lloc.

Segona Nacional: equips participants: 10; classificació: 3r lloc.

Tercera Nacional: equips participants: 10; classificació: 7è lloc.

L'equip de veterans també ha aconseguit conservar la màxima categoria catalana, després de derrotar per 4 a 2 el Sant Andreu en el darrer partit.

L'equip Juvenil, després d'acabar la lliga en tercera posició del seu grup, ha disputat la competició de copa, en la qual ha estat eliminat en semifinals pel T.T. Premià.

El passat mes de maig, el nostre jugador Hèctor Montañana va guanyar dues medalles de bronze en la prova de dobles als campionats de Catalunya i d'Espanya universitaris, disputades a Barcelona i Àvila.

També hem participat amb una discreta classificació en els campionats de Catalunya Juvenil, disputats a Torelló.

Campionats de Catalunya de Veterans

Es van jugar els dies 11 i 12 de març del 2000 al Pavelló Municipal de Pont de Suert. Del C.P. Horta érem Josep M. Miró, Joan Rabeja i Josep Mora.

El primer dia, dissabte 11, a mig mati, vam jugar per equips i vam quedar segons del grup. I, a la tarda, començaven les eliminatòries per equips i ens tocà amb el Congrés que ens va eliminar. I l'endemà, diumenge 12, començaven les proves d'in-

dividuals i de dobles. Totes eren eliminatòries. Vam passar algunes rondes d'individuals, però, en dobles, ens van liquidar a la primera.

Aquest any les coses no ens han anat pas tan bé com la temporada anterior.

Campionats d'Espanya de Veterans

Es van jugar del 28 d'abril a l'1 de maig, al Pavelló Municipal de Guadajara.

Hi participaren 12 Autonomies. Del C.P. d'horta hi vam anar Benito Moreno, Joan Pareja i Josep Mora. Els tres vam jugar per equips. En dobles, Benito i Pareja, de 40 anys, i Josep Mora amb un company del Congrés de Barcelona que es diu Torres, de 50 anys. Els campionats van ser, en general, molt ben organitzats; però el temps fou dolent, amb dies de pluja i fred.

En la prova per equips vam quedar classificats els vuitens, i en la prova individual de 40 anys, Pareja, 16è classificat, i Benito Moreno, 32è, i de 50 anys individual, Josep Mora, 8è, i en la categoria de dobles 50 anys, Josep Mora i Torres (Congrés), 3ers classificats d'Espanya. Ens van donar medalles.

Aquest campionat d'Espanya va tenir un nivell molt alt, ja que la majoria de participants juguen en la divisió d'honor i fins hi havia estrangers.

Josep M. Miró va estar present als campionats del món disputats a Malàisia el passat mes de març i té previst anar a impartir uns cursos per a àrbitres internacionals a l'Argentina i El Salvador.

Secció de Tennis Taula

Concurs de diapositives

FOTOGRAFIC
GRUP Secció del Centre
D'HORTA (SANT JOAN BAPTISTA)
PARROQUIAL

A la ciutat de Barcelona, el dia 4 de juny del 2000, i en el domicili social del Grup Fotogràfic d'Horta, secció del Centre Parroquial, carrer Feliu i Codina, 7 i 9, reunits el senyors:

Manel Maya Galtés, d'Agrupació Fotogràfica "Sant Joan Baptista"; Josep M. Requena Bosch, d'Agrupació Foto-Cine Cerdanyola-Ripollet, i Moisès Serra Martí, de Càmera Club de Sabadell, constituïts en jurat qualificador del

XXVII Concurs Nacional de Diapositives, organitzat pel Grup Fotogràfic d'Horta, emet per unanimitat el següent Veredict:

Obres presentades, 243; obres acceptades, 243.

Premi d'Honor, Col·lecció d'Antonio Muñoz García (Badia Vallès);

1r Premi, Títol: *Amor de Madre*, de Santiago Muñoz (Màlaga);

2n Premi, Títol: *Natura-2*, d'Antonio Pulido (Viladecans);

3r Premi, Títol: *S/T.-2*, de Cosme Oriol Riera (Cerdanyola).

Classificació social:

1r Premi, Títol: *Temple*, de Dora Serra Espada;

2n Premi, Títol: *Contrast-2*, de David Serra Rebasas.

Grup Fotogràfic d'Horta

Regals per a la família i als amics...

El regal de senyals d'afecte. Sigues generós en carícies, en petons, en amables encaixades de mans. Potser a tu "no et va", però pòt ser que als altres sí. I això és el que importa. El regal és per a ells.

El regal del riure. "A casa —deia un—, mengem poc però riem molt. I el riure engrèixa". Però no tingueu por de perdre la línia. És un engrèixar-se de satisfacció. Serà un acudit, una endevinalla, una ocurrència, una broma. És un bon medicament per a l'estrés.

Ha mort el germà Felip

El degà dels Germans de les Escoles Cristianes, el germà Ramon Prat i Godayol, conegut per tothom per l'hermano Felip, lliurà la seva ànima a Déu el dia 4 de juny del 2000, a l'edat de 102 anys (menys 15 dies).

Havia nascut a Torelló el 19 de juny del 1898 i morí a Cambrils, al col·legi-residència de La Salle, on vivia des de feia uns anys.

Fou soterrat el dimens dia 5, en el cementiri que els Germans tenen dins la dita residència de Cambrils. El seu recordatori diu, *inter alia*:

"Ha mort en l'esperança de la Resurrecció, després de viure la Consagració a Déu com a bon Germà de les Escoles Cristianes.

"Han estat les principals etapes del seu llarg Camí:

"Torelló, Hostalets, Bujedo, Sant Celoni, Horta, Palamós, Granollers, Montcada, Horta, França (refugiat), Sant Feliu de Guixols, la Seu d'Urgell, Puig-Reig, Manresa, Oliana, Calaf, Gironella, Tarragona i Cambrils."

"Com que el germà Antoni Palom ens avisà telefònicament amb el temps molt just el diumenge a la tarda —ens diu Jordi To-

boso—, d'Horta sols assistirem a l'enterrament en Jaume Caminal, jo i les nostres esposes. Acabada la cerimònia, bastant solemne i emotiva, un germà llegí un vers en honor de l'hermano Felip.

"El germà Felip fou una persona que, durant la seves estades a casa nostra, va saber integrar-se a l'Església, al Centre Parroquial i al poble d'Horta. Li agradava la música. Tocava el violí. Era aficionat a l'esport i a la gimnàstica. Ens acompanyava en tots els desplaçaments a jugar a futbol am. l'equip que ell havia format.

"Afinat a la fotografia, l'any 1943, en començar-se al nostre Centre les representacions de La Passió, ell va fer les fotografies dels principals personatges que hi representàvem.

"Va tenir molta cura de la nostra formació moral. Els nens que feien la primera comunió anaven preparats. Sabien totes les oracions i sabien què significava rebre per primera vegada a Jesús Sagramentat. Tenia contacte amb els pares dels alumnes, perquè ell i els d'altres *hermanos*, assistien a

Horta, 11 de juliol del 1954.— Col·legi de Sant Joaquim.
El germà Felip i una altre *hermano*, rodejats d'antics alumnes.

les funcions dels Lluïsos; es posaven a l'última fila i, durant els entreactes, contestaven les consultes dels pares que volien saber com anaven els estudis dels seus fills."

"Durant els anys de la república —del 31 al 35—, deixà, provisionalment, de dir-se *hermano* Felip, per impartir les seves classes, aleshores en català, amb el nom de senyor Prat."

"Nosaltres som d'aquells homes que rebérem / tots els dons que el Senyor li ha regalat. / Nosaltres som d'aquells homes que, a Horta, / ens forjà la nostra espiritualitat..."

Així comença un poema que Joan Homar i Gibert llegí el dia 26 de maig del 1998, en la visita que un nodrit grup d'hortencs feren a l'*hermano* Felip, amb motiu dels cent anys que faria un mes més tard.

"Hermano Felip, vostè fou nostre pare, fou l'artífex de la nostra formació. La seva pedagogia, viva encara, ens donà la pietat, l'estudi i l'acció.

Per això avui celebrem molt joiosos que complirà per voler de Déu cent anys. Ha donat consells, ha format bons homes, uns homes fermes, catalans i cristians [...]."

A l'església d'Horta, el dissabte 20 de juny d'aquell 1998, es digué una missa d'acció de gràcies pels cent anys del germà Felip, encarregada per un grup d'antics alumnes del col·legi de Sant Joaquim.

I el passat dijous 22 de juny d'aquest 2000, se'n digué una altra, aquesta per l'ànima del germà Felip, amb assistència, entre els fidels, d'una trentena d'antics alumnes de l'*hermano*.

El germà Josep M. Ramos, director de La Salle d'Horta des de fa 10 anys, hi recità

**Cambrils, juny de 1992, al Col·legi-Residència de La Salle.
Asseguts: Bordas, Bonet, germà Felip, germà X, Raurell i Bartrolí.
Dretes: senyores Bordas, Bonet i Raurell.**

"La mort de l'escolà", de Jacint Verdaguer:

"A Montserrat tot plora, / tot plora d'ahir ençà, / que allí, a l'escolania, / s'és mort un escolà. / [...] Sentint cantar los àngels, / son violí tocà."

Fem un petit salt enrere...

El 13 de maig del 1991, Jaume Raurell, Joan Bartrolí, Joaquim Bordas i Mariano Bonet, antics alumnes hortencs del germà Felip, anaren, amb un cop de cotxe, a Tarragona a veure si encara el trobaven a La Salle d'aquella ciutat. Allí els digueren que el seu precari estat de salut els havia aconsellat de traslladar-lo a la residència de Cambrils... I a Cambrils el retrobaren, amb 93 anys d'edat, quasi sense vista ni oïda, però recordant molt bé els seus anys passats a Horta...

L'any següent hi tomaren (acompanyats de les senyores de tres d'ells), bo i preguntant-se si encara seria viu... I el retrobaren més tregut que l'any anterior. I el germà Felip els recità, amb sonora veu, un munt de poesies...

Encara hi tomaren per tercera vegada tots quatre...

Però com que se'ns ha acabat el paper, ho hem de deixar aquí.

Manuel Gausachs

Josep Forn i Rodríguez

Després de més de quaranta anys de participar plenament en el Centre Parroquial d'Horta —exactament, des del 20 d'abril de 1957—, en Josep Forn ens ha deixat per anar a viure fora de Barcelona, a prop de Montserrat.

El trobarem molt a faltar. És potser el soci actualment més conegut dels Lluïsos per part de la gent del barri. Així ho deia la Dora Serra en l'entrevista que li féu i que es publicà a les pàgines 12 a 16 del núm. 46, de desembre de 1995, d'aquest BUTLLETÍ:

"M'atreviria a dir que en Josep Forn és el soci més conegut de tothom qui passa pel Centre Parroquial d'Horta. Us el trobareu amuntegant papers a secretaria, escombrant el vestibul, recollint claus o puntes de cigarretes a l'escenari, ordenant les butaques de la sala [...] i venent loteria pels volts de Nadal, a la sortida de l'església, i repartint propaganda [...] a la majoria de botigues d'Horta."

En Josep ha conegut molts i molts altres socis, i ha participat en moltes juntes directives, i fins n'ha estat President. Gràcies a ell, el Centre ha superat èpoques difícils. Ha estat un activíssim vocal de Propaganda; com si diguéssim l'enganxador oficial de cartells.

La secció de Cinema no hauria estat pas el que és sense ell... Ha fet sempre una tasca persistent, molt personal i callada, que d'alguna manera ha influït en moltes ocasions en la vida dels Lluïsos. El Centre Parroquial d'Horta ha estat un tros molt important de la seva vida, com diu ell mateix al final de l'entrevista abans citada:

"—El Centre és la meua vida. M'ha donat molta feina, que jo mateix m'he buscat, i n'estic molt satisfet. Repeteixo: el Centre és la meua vida!"

Josep, gràcies en nom de tots, per tota una vida dedicada als Lluïsos d'Horta. I, encara que et tindrem una mica lluny, contarem sempre —tal com tu ens has dit—, amb la teua col·laboració que, per a nosaltres, sempre serà molt valuosa.

D.C.G. i M.G.M.

SALA DE LECTURA

Llibre recomanat

León Bocanegra. Novel·la. Autor: Albert Vázquez Figuera. Biblioteca de Autor Orbis. Frabí 1998.

L'any 1689, el vaixell del capità León Bocanegra quedà atrapat en les costes del desert saharià. Junt amb la seva tripulació caurà en mans dels tuàregs i serà venut com esclau a un

"senyor del desert". Un atrevit i arriscat pla posarà fi a dos anys de captivitat en condicions infrahumanes. Així i tot, encara que hagi aconseguit la llibertat, les dificultats no cessaran fins que no conegui Celeste, la intrèpida dona que encapçala la tripulació d'un vaixell dedicat a lluitar contra l'esclavitud.

Josefina Valcàrcel

Els noms dels mesos

Gener.— Deriva de Janus, el déu romà que tenia dues cares, una mirant cap al passat i l'altra guaitant cap al futur.

Febrer.— Procedeix del llatí "februa" que vol dir purificar. En aquesta època de l'any tenien lloc les cerimònies romanes de purificació.

Març.— Ve de Mart, déu romà de la guerra, i a l'època de Ròmul era el primer mes de l'any, que aleshores tenia 10 mesos d'una durada de 20 a 35 dies. El rei Numa (aprox. 700 anys aC) introduí 2 mesos més (gener i febrer) al principi de l'any, passant març a ser el tercer.

Abril.— Té el seu origen en la paraula llatina "aperio" (obrir). ...És l'època en què les fulles i flors comencen a brotar.

Maig.— En honor de Maia, filla del déu romà Atlas.

Juny.— En honor de la deessa Juno.

Juliol.— En honor de Juli Cèsar.

Agost.— Procedeix de l'època de l'emperador Octavi Cèsar August, qui va donar nom al mes.

Setembre.— Ve de la paraula llatina "septem" (setè). Originalment, era el setè mes de l'any.

Octubre, novembre i desembre.— Conserven els noms que tenien a l'època en què l'any tenia solament deu mesos. Els seus orígens són els mots llatins "octo", "novem" i "decem" (8è, 9è i 10è).

Carmina

CONCURS "UN RACÓ DELS LLUISOS"

La fotografia reproduïda al BUTLLETÍ anterior (el núm. 63) corresponia a l'avis de "mànega" que hi ha dintre de la sala, a mà esquerra.

L'encertant guanyador ha estat, altra vegada, per pura casualitat, en Jordi Sitjà i Brunat.

Us mostrem un nou "racó". A veure qui l'encerta i qui guanya el rodet fotogràfic.

Poseu, com sempre, les respostes a les capses que hi ha al taulell del bar i a secretaria.

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Direcció General d'Acció Cívica

Catalunya per la pau

2000 ANY INTERNACIONAL
DE LA CULTURA DE LA PAU

Civisme
Catalunya
en acció

Per a més informació, podeu adreçar-vos a la
Direcció General d'Acció Cívica
del Departament de Benestar Social,
a l'Oficina de Benestar Social més propera,
triar el 903 326 320 o bé per internet: <http://www.gencat.es>

Filotec, S.L. // Esplugues de Llobregat // D.L. B-12935-89